

La Maria Torras Pérez, de l' Institut Pius Font i Quer de Manresa, és una de les quatre noies que han superat les proves d'accés a la universitat (PAU) amb un 9,80. Ha cursat un brillant batxillerat científic, sense deixar de banda la seva passió per la música –toca el piano- i el ballet. Una síntesi molt equilibrada de ciència i humanisme. Amb la Maria hem compartit les sessions de Filosofia pròpies del Batxillerat, debats i tertúlies de cafè filosòfic, l'inoblidable viatge al Camp de Mauthausen, la més inoblidable exposició i actuació musico-teatral sobre les "Veus de l'Exili", que tinguérem el goig de representar al Museu Comarcal de Manresa i a les Festes de la Mercè a Barcelona. La Maria ens convida a compartir la seva reflexió al voltant d'aquest contacte més directe i existencial amb la filosofia acadèmica.

Xavier Valls Rota / Prof. de Filosofia/ IB Pius Font i Quer

CRÉIXER FILOSOFANT

Maria Torras Pérez

Institut Pius Font i Quer de Manresa

Mai m'ha agradat que em diguessin que era una adolescent. Era per a mi un títol indesitjable: ni nena ni adulta, estúpida i insofrible segons els experts. Amb el temps he anat entenent que no hi ha cap mala intenció rere aquesta etiqueta. L'adolescència no és res més que una època de canvis que cadascú viu d'una manera diferent, i els adults no són enemics, ni tampoc un reflex futur, negre i ensopit; són persones amb tants dubtes com tu.

Quan tens setze, disset o divuit anys, tot va molt ràpid. Arriba

un moment en què allò que coneixies, tot el que per a tu era sòlid, evident i quotidià comença a desfer-se i a tornar-se borrós enmig d'una nova realitat que pren importància a l'anterior. Les notícies de la televisió deixen de ser narracions incomprensibles, els països llunyans i exòtics passen a tenir nom i cognom en els mapes, la història dels teus avantpassats es dibuixa a la teva memòria i fins i tot pots sentir que et toca de prop. El món comença a obrir-se, inabastable, i poc a poc t'envaeix la sensació que tot i que cada dia n'aprens més, no hi entens ni un borrall.

T'adones que encara no saps absolutament res, que el món és més gran del que et pensaves i que potser hi ha preguntes a les quals ni tan sols els teus pares, fins ara savis coneixedors de tot el que t'envolta, poden donar resposta. La seguretat s'esvaeix, i el blanc i el negre deixen pas a tota una gamma de colors on és impossible destriar els bons dels dolents. I just arribats a aquest punt, quan la incertesa és absoluta, has de començar a prendre decisions. Resulta que el futur està a les teves mans i tu, evidentment, no saps ni per on començar.

Per mi, fer-se gran vol dir començar a filosofar, a dubtar, a fer canvis de rumb, a donar-li voltes als problemes, a replan-tejar-te cada aspecte de la vida que ja donaves per sabut. Els adolescents tenim una necessitat imperiosa de filosofar. Necessitem aturar-nos, ordenar els pensaments, recordar les experiències viscudes, treure conclusions, equivocar-nos, tornar a començar... Necessitem donar resposta a les preguntes, algunes de les quals potser no ens havíem fet mai. Qui sóc jo? Què hi faig aquí? Què vull fer quan sigui gran? Qui són els meus amics de veritat? Què és l'amor?

A les aules de secundària i batxillerat hi ha les persones que d'aquí uns anys prendran decisions i escolliran el futur del país com a ciutadans de ple dret. És responsabilitat d'aquest país, doncs, donar a tots ells les eines necessàries per poder formar-se una opinió crítica, perquè no puguin ser enganyats, perquè se sentin part implicada de la democràcia, perquè quan surtin de l'institut tots parteixin en les mateixes condicions, sense desigualtats.

Dir que els adolescents no necessitem la filosofia és dir que no necessitem pensar, que no necessitem tenir opinió pròpia. Cal portar els debats a les aules, cal que els alumnes coneguin l'actualitat i sàpiguen què hi passa a fora. L'institut ha de ser un món en miniatura on es parli i es reflexioni sobre les relacions humanes, sobre les diferències culturals, sobre la ciència i la tecnologia... La filosofia és a tot arreu, i ha de ser per a tots.

